

การศึกษาสถานการณ์การบังคับใช้พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ของเทศบาล โดยใช้ระบบประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายสาธารณสุขของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เชื้อเพ็ญ บุพศิริ

ฝ่ายบริหารยุทธศาสตร์ กลุ่มบริหารกฎหมายสาธารณสุข

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นกฎหมายที่คุ้มครองสุขภาพของประชาชน โดยการจัดการด้านสุขลักษณะและการอนามัยสิ่งแวดล้อม เพื่อควบคุมปัจจัยเสี่ยงจากการกระทำ และกิจการประเภทต่างๆที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน โดยกระจายอำนาจให้ "องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น" ออกข้อกำหนดของท้องถิ่นซึ่งสามารถใช้บังคับได้ตามความเหมาะสมกับท้องถิ่นนั้น และให้อำนาจเจ้าพนักงานท้องถิ่นควบคุมกำกับดูแลได้ด้วย **วัตถุประสงค์** เพื่อประเมินสถานการณ์การบังคับใช้กฎหมายสาธารณสุขของเทศบาลในการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด

วิธีการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยเก็บข้อมูลจากแบบรายงานในระบบประเมินผลฯ

กลุ่มตัวอย่างคือ เทศบาลที่ได้ดำเนินการบันทึกข้อมูลในระบบฯแล้ว (ข้อมูล ต.ค. ๕๔-มิ.ย. ๕๕)

จำนวน ๑๗๒ เทศบาล การวิเคราะห์ใช้สถิติเชิงพรรณนา ในรูปแบบร้อยละ

ผลการวิจัย พบว่า ๑) การออกข้อกำหนดของท้องถิ่น ๖ เรื่องพื้นฐาน คือ การจัดการมูลฝอย การจัดการสิ่งปฏิกูล สถานที่จำหน่ายอาหาร สถานที่เสวยอาหาร การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ และกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ มีเทศบาล ร้อยละ ๖๒.๒๑ ที่มีการออกเทศบัญญัติพื้นฐานครบทุกเรื่อง เรื่องที่มีการออกเทศบัญญัติมากที่สุด คือ กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ร้อยละ ๘๗.๒๑) และเรื่องที่มีการออกเทศบัญญัติน้อยที่สุด คือ การจัดการมูลฝอยติดเชื้อ (ร้อยละ ๑๐.๔๗) ส่วนขั้นตอนการออกเทศบัญญัติ นั้น ส่วนใหญ่ดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายครบถ้วน ๒) การออกใบอนุญาต ส่วนใหญ่ดำเนินการครบขั้นตอนของกฎหมายในการออกใบอนุญาต ๓) การออกหนังสือรับรองการแจ้ง มีเทศบาลร้อยละ ๖๒.๒๑ ดำเนินการครบตามขั้นตอน ๔) การตรวจแนะนำ มีการดำเนินการ ร้อยละ ๓๖.๖ ๕) การออกคำสั่ง และ ๖) การเปรียบเทียบคดี มีการดำเนินการร้อยละ ๔.๐๗

สรุป กรมอนามัยควรพัฒนาความร่วมมือกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เพื่อแจ้งเทศบาล มีการดำเนินการประเมินหน่วยงานตนเอง โดยใช้ระบบประเมินฯ นี้ ให้ครบทุกเทศบาล เพื่อเป็นข้อมูล บ่งชี้สถานการณ์ได้ตลอดเวลา